

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/947/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814202542
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814202542.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky: Ľubica Valná ĽUBYŤ, IČO : 34 669 159, Čeladince 168, zastúpená JUDr. Martinom Landlom, advokátom so sídlom Lučenec, Rázusova 47/4825, proti odporkyňi: B. E., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. Y. XX, v konaní o zaplatenie 1.184,12 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 02. júna 2015, č.k. 9C/115/2014-42 v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti týkajúcej sa lehoty plnenia **p o t v r d z u j e.**

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia odvolacieho konania vo výške 71,81 eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 895 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 895,- eur od 18.01.2012 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 30,- eur splatných 10.-teho dňa v mesiaci pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia dvoch po sebe idúcich splátok. V zvyšnej časti súd konanie zastavil.

Právne vec odôvodnil poukazom na ust. § 369 ods.1,2,3 a § 497 Obchodného zákonníka, § 9 ods. 2 písm. y/ , § 11 ods. 1 písm. a/zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a nariadenia vlády č. 87/1995. Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 11.2.2014, ktorý opravil svojím podaním doručeným súdu dňa 30.6.2014 domáhal proti odporkyňi prostredníctvom svojho advokáta zaplatenia 1184,12 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z 986,77 eur od 18.1.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania, pričom tvrdil, že odporkyňi na základe zmluvy o úvere poskytol spotrebiteľský úver, ktorý odporkyňa riadne nesplácala. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ s odporkyňou uzavrel zmluvu, ktorá bola označená ako zmluva o úvere. Dojednania účastníkov obsahovali všetky nevyhnutné prvky zmluvy o úvere, podľa ktorej sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Preto v prípade účastníkov bola nepochybne uzavretá zmluva o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Okrem Obchodného zákonníka sa na vzťah účastníkov vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov. Podaním z 28.4.2015 navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu 895 eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 18.1.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. Vo zvyšnej časti zoberal svoj návrh späť. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluva o úvere uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom neobsahovala tak, ako to stanovuje § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa na vzťah účastníkov vzťahuje následok vyjadrený v

§ 11 ods. 1 písm. a) tohto zákona, podľa ktorého treba poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 1000,- eur, pričom odporkyňa a mu na splatenie tohto úveru zaplatila 20.12.2011 čiastku 105 eur. Preto je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi čiastku 1.000,- eur zníženú o 105 eur, čo je 895 eur. V prevyšujúcej časti súd konanie vzhľadom na späťvzatie návrhu zastavil. Vo vzťahu k navrhovateľom uplatneným úrokom z omeškania súd rozhodol tak, že navrhovateľovi priznal uplatnený úrok z omeškania, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že celý dlh odporcu voči navrhovateľovi sa stal splatným splatnosťou splátky, ktorá bola dohodnutá na 17.1.2012, a preto bola odporkyňa v omeškaní so zaplatením svojho dlhu k 18.1.2012. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovateľ mal úspech z uplatnenej istiny 1184,12 eur vo výške 895 eur, pretože späťvzatie návrhu vo zvyšnej časti neodôvodnil a preto bolo zastavenie konania v tejto časti zavinené navrhovateľom. Procesný neúspech navrhovateľa predstavuje 24,41 % predmetu konania a procesný úspech 75,59 % predmetu konania. Preto má navrhovateľ právo na náhradu trov konania v pomere 51,18 %. Navrhovateľovi vznikli trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku vo výške 71 eur, z čoho má právo na náhradu trov konania vo výške 36,34 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 166,13 eur, a to za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia a návrh vo veci samej), za paušálne náhrady vo výške 8,04 k čomu treba pripočítať daň z pridanej hodnoty teda spolu 166,13 eur. Z takto dôvodný trov právneho zastúpenia má navrhovateľ právo na náhradu vo výške 84,96 eur. Celkom priznané trovy konania navrhovateľa predstavujú čiastku 121,3 eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť advokátovi navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa lehoty uloženého peňažného plnenia podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa. Uviedla, že jej nevyhovuje výška splátok ani splatnosť vždy k 10-temu dňu v mesiaci, nakoľko je poberateľkou rodičovského príspevku a rodinných prídavkov a manžel je nezamestnaný.

Navrhovateľ v písomne podanom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že so závermi okresného súdu týkajúce sa výšky mesačných splátok s prihliadnutím na výšku dlžnej sumy a priznanej náhrady trov konania sa plne stotožňuje. Nepriaznivé majetkové pomery nemôžu byť dôvodom, pre ktoré by nemala byť odporkyňa zaviazaná na plnenie svojich povinností. Odvolanie odporkyne je zjavne nedôvodné, nakoľko neuvádza žiadne argumenty. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 83,76,- eur.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu v časti týkajúcej sa lehoty plnenia je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Pri úvahe o tom, či súd aplikuje citovanú právnu úpravu a určí, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, prihliadne na pomery povinného, výšku plnenia a na to, či v prípade určenia splátok bude plnenie splnené v rozumnej lehote.

V zásade platí, že ak je v rozsudku uložená povinnosť plniť, je účastník, ktorému bola táto povinnosť uložená, povinný splniť ju do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu, resp. môže tiež povoliť plnenie v splátkach. Pre takéto rozhodnutia však musia byť splnené určité podmienky. Bezodôvodným odďaľovaním vykonateľnosti stanovenej povinnosti totiž môže dôjsť k neprimeranému zásahu do práv oprávneného na plnenie, na ktoré mal právo už pred rozhodnutím súdu. Určiť dlhšiu lehotu, alebo povoliť splátky môže súd s prihliadnutím k okolnostiam daného prípadu, napríklad sociálnej a rodinnej situácii, zdravotnému stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť a podobne, ale tiež s prihliadnutím k výške uloženej povinnosti a k záujmom oprávneného (toho, komu sa má plniť). Podľa zaužívanej súdnej praxe sú pre rozhodnutie súdu o umožnení povinnému uhradiť dlh v splátkach rozhodujúce také hľadiská ako povaha prejednávanej veci, priznaný nárok a osobné pomery účastníkov, pričom v súlade s jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je taký časový interval, podľa ktorého by k zaplateniu celého dlhu i vo forme

splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla.

V prejednávanej veci je výška priznaného nároku 895,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 895,- eur od 18.01.2012 do zaplataenia, teda je zrejmé, že pri splátkach po 30,- eur mesačne by zaplataenie celého dlhu bolo možné v primeranom rozumnom čase. Odporkyňa v odvolaní namietala výšku splátok ako i splatnosť v mesiaci s poukazom na svoje majetkové, zárobkové a osobné pomery. Odvolací súd považoval určenie výšky splátok ako i termín splatnosti okresným súdom za primerané a preto v napadnutej časti rozsudok okresného súdu týkajúcej sa lehoty plnenia podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

V odvolacom konaní bol navrhovateľ úspešný, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania, ktorá predstavuje náklady za právnu službu advokáta, za jeden úkon (vyjadrenie k odvolania, vo výške určenej podľa § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z., t. j. 51,45 eur + 8,39 eur paušálna náhrada, + 20% DPH, 11,97 spolu vo výške 71,81 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.